

hidtil været paa 12,000 Kr. Finanslovkommissionen indstillede, at den skulde bortfalde, og dette Forslag har Indenrigsministeren taget til Følge, idet Bevillingen helt er udgaaet paa det foreliggende Finanslovsforslag. Mindretallet under Nr. 39 foreslaar nu optaget en Bevilling i det nævnte Øjemed paa 6,000 Kr., Halvdelen af den oprindelige Bevilling, og det Mindretal, der har stillet Underændringsforslaget, foreslaar, at dette Beløb udbetales til en Tjenestemandsförening, der skal anvende Beløbet til Dækning af de Fejltællingstab, der anmeldes til Foreningen. Naar jeg maa slutte mig til Flertallet og stemme imod disse to Ændringsforslag, er det mig magtpaaliggende straks at udtale, at det ikke sker, fordi jeg mener, at Funktionærerne skulle løbe Risikoen ved Fejltællinger. Jeg mener tværtimod, at de Tab, der paa denne Maade opstaa for Funktionærerne, uden at der kan bebrejdes dem nogen særlig Uagtsomhed eller Skødesløshed, bør dækkes af Staten, det er en Risiko, der klæber ved Forretningen, og den bør ikke kastes over paa den enkelte Funktionær, hvis Gage heller ikke er beregnet paa at bære en saadan Risiko. Naar jeg derfor i Finanslovkommissionen har kunnet slutte mig til Indstillingen om at stryge Bevillingen, skyldes det alene den uheldige Maade, som disse Penge efter min Mening ere blevne anvendte paa, og jeg tror ogsaa, jeg tør sige, at det er den øjensynlig irrationelle Anvendelse af Bevillingen, der var afgørende for Kommissionens Stilling til Sagen. Den højtærede Indenrigsminister har givet Oplysning om Bevillingens Benyttelse i Skrivelse af 9. September 1910 til Finanslovkommissionen. Skrivelsen er aftrykt i Bilagene til Betænkningen, første Bind, og Oplysningerne om Fejltællingspengene findes Pag. 143—144 og Pag. 190—196. Ministeren betegner Formaalet med disse Fejltællingspenge som værende det at holde Funktionærerne „skadesløse for de Tab, som de uundgaeligt af og til lide ved Fejlrægning eller ved Fejltælling paa Grund af de mange Smaabeløb, der gaa igennem paagældende, med nævnte Indleveringstjeneste beskæftigede Funktionærers Hænder“. Derefter oplyser den højtærede Minister i denne Skrivelse, at det er ordnet saaledes, at „for Provinspostkontorernes samt for Charlottenlund, Dragør, Gentofte og Hellerup Postkontors Vedkommende tages kun Hensyn til Summen af de indbetalte Postanvisningers Beløb, da Udbetalingen af Postanvisninger ved

disse Kontorer i Praksis foregaar saaledes, at Beløbene udbringes af Budene. Kun Kontorer, ved hvilke bemeldte Indbetalinger andrage 700,000 Kr. eller derover aarlig, erholde tillagt Fejltællingsgodtgørelse, og Størrelsen af denne har hidtil udgjort 100 Kr. for den første 1,000,000 Kr., og derefter 50 Kr. for hver 500,000 Kr. af de paagældende Beløb.“

Denne Ordning, hvorefter man kun giver Godtgørelse, hvor der indbetales Postanvisninger til mindst 700,000 Kr. forekommer mig ganske at stride mod det Formaal, Ministeren har sat sig med selve Bevillingen, thi Formaalet var at holde Funktionærerne skadesløse for de Tab, de kunde lide ved Fejltælling paa Grund af de mange Smaabeløb, der gaa gennem deres Hænder, men det er ganske klart, at hvor der sker Indbetaling af Postanvisninger til et Beløb af 600,000 Kr., kunne Funktionærerne lide akkurat lige saa store Tab som ved det Kontor, hvor Indbetalingerne andrage 1,200,000 Kr., thi det ene Sted er der een Funktionær, medens der det andet Sted er 2 Funktionærer, og saa deles Fejltællingspengene. Det er altsaa en af de afgørende Indvendinger, man maa gøre derimod, og det har ogsaa vist sig, at det fører til temmeligt urimelige Resultater. Der findes her i Danmark 272 Provinspostkontorer, og paa Grund af den nævnte Bestemmelse have af disse kun 36 faaet Del i Fejltællingspengene, medens 236 aldeles ikke have faaet Del i dem, altsaa alle de Funktionærer, som ere paa de 236 Provinspostkontorer kunne lide Tab som Følge af Fejltælling med Hensyn til de mange Smaabeløb, der gaa igennem deres Hænder, men de have ikke nogen som helst Udsigt til at faa Dækning ved Hjælp af Fejltællingspengene. Paa noget lignende Maade forholder det sig i København, dog er der af Københavns 30 Postkontorer 19, som faa Del i Fejltællingspengene. Naar man ser paa Antallet af Funktionærer, vise de Oplysninger, som indeholdes i Fortegnelsen Pag. 190—196, at der er 264 Ekspedienter og Medhjælpere, som have faaet Del i Fejltællingspengene. Men Antallet af Funktionærer ved Kontorerne er jo langt større. Ved Provinskontorerne er der 279 Ekspedienter og 308 Medhjælpere. De ere vel ikke alle beskæftigede ved Indleveringstjenesten, men det er dog et afgørende Misforhold, at kun 174 af disse 5—600 have faaet tildelt Fejltællingspenge. Noget lignende er Tilfældet ved Overpostmesterembedet.